

3) A nemzeti bíróságnak kell eldöntenie, tekintettel többek között az egyenlő bánásmód és az adóügyi semlegesség elvére, valamint figyelembe véve a kérdéses szolgáltatások tartalmát és a nyújtásuk feltételeit, hogy a 77/388 hatodik irányelv 13. cikke A. része (1) bekezdésének g) és h) pontjában előírt adómentességek szempontjából egy olyan magánjogi jogalany karitatív jellegű intézménynek való elismerése, amely nyereségszerzésre törekszik, és ezért nincs „charity” jogállása a belső jog szerint, túllépi-e a tagállamok számára az e rendelkezések által az ilyen elismerésre biztosított mérlegelési jogkört.

(¹) HL C 21., 2004.1.24.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. május 26.

a C-536/03. sz. **António Jorge Lda kontra Fazenda Pública** ügyben (¹)

(HÉA – A hatodik HÉA-irányelv 19. cikke – Adólevonás – Ingatlanügyletek – Adóköteles és nem adóköteles tevékenység során használt termékek és szolgáltatások – Arányosítási módszer)

(2005/C 182/24)

(Az eljárás nyelve: portugál)

A C-536/03. sz. ügyben, az EK 234. cikk alapján előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Supremo Tribunal Administrativo (Portugália) a Bírósághoz 2003. december 22-én érkezett 2003. november 26-i határozatával terjesztett elő az előtte António Jorge Lda és a Fazenda Pública között folyamatban lévő eljárásban, a Bíróság (második tanács), tagjai C. W. A. Timmermans tanácselnök, R. Silva de Lapuerta (előadó), J. Makarczyk, P. Kūris és G. Arestis bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2005. május 26-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 19. cikkének (1) bekezdésébe ütközik, ha a levonható arányosított adó megállapításához alkalmazott tört nevezőjébe beszámításra kerül az adóalany által építőipari tevékenysége gyakorlása során végzett, folyamatban lévő munkák értéke, mivel ez az érték nem felel meg annak a termékértékesítésnek vagy szolgáltatásnyújtásnak,

amelyet az adóalany már véghezvitt, amelyről elszámolás készült, illetve amelynek a kifizetése megtörtént.

(¹) HL C 47., 2004.2.21.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács tanács)

2005. június 7.

a C-543/03. sz. (az Oberlandesgericht Innsbruck előzetes döntéshozatal iránti kérelme) **Christine Dodl, Petra Oberhollenzer kontra Tiroler Gebietskrankenkasse** (¹) ügyben

(„1408/71/EGK rendelet és 574/72/EGK rendelet – Családi ellátások – Gyermeknevelési támogatás – Azonos típusú ellátásokra való jogosultság a foglalkoztatás helye szerinti és a lakóhely szerinti államban”)

(2005/C 182/25)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-543/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberlandesgericht Innsbruck (Ausztria) a Bíróságnál 2003. december 29-én nyilvántartásba vett 2003. december 16-i végzésével az előtte **Christine Dodl, Petra Oberhollenzer és Tiroler Gebietskrankenkasse** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (nagytanács tanács), tagjai: V. Skouris **elnök**, P. Jann, C.W.A. Timmermans és A. Rosas, tanácselnökök, C. Gulmann, J.-P. Puissechet, K. Schiemann, előadó, J. Makarczyk, P. Kūris, E. Juhász, U. Löhmus, E. Levits és A. Ó Caoimh bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: K. Sztranc tisztviselő, 2005. június 7-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Egy személy akkor minősül a 2001. június 5-i, 1386/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított és naprakésszé tett, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet értelmében vett „munkavállalónak”, ha biztosítva van akár egyetlen kockázat ellen is, egy az 1408/71 rendelet 1. cikkének a) pontjában említett általános vagy külön szociális biztonsági rendszerben akár kötelezően, akár szabadon választható biztosítás keretében, munkaviszony meglététől függetlenül. A nemzeti bírónak kell lefolytatnia a szükséges vizsgálatokat annak eldöntése érdekében, hogy abban az időszakban, amelyre vonatkozóan a gyermekgondozási ellátást kérelmezték, az alapeljárás felperesei biztosítottak voltak-e az osztrák szociális biztonsági rendszer valamelyik ágában, és ennek következtében e rendelet 1. cikkének a) pontja értelmében vett munkavállaló-fogalom hatálya alá tartoztak-e.

2) Ha valamely munkavállaló számára ugyanazon családtag után és ugyanazon az időszakra vonatkozóan a foglalkoztatás helye szerinti állam jogszabályai és a lakóhely szerinti állam jogszabályai is jogosultságot biztosítanak a családi ellátásokra, az ellátások fizetésére a 2002. február 27-i 410/2002/EK rendelettel módosított és naprakésszé tett, az 1408/71/EGK rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i 574/72/EGK tanácsi rendelet 10. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján főszabály szerint a foglalkoztatás helye szerinti tagállam illetékes.

Ha azonban a gyermekekről gondoskodó személy, különösen az említett munkavállaló férje vagy élettársa, a lakóhely szerinti tagállamban folytat kereső tevékenységet, akkor a 410/2002 rendelet által módosított 574/72 rendelet 10. cikk (1) bekezdése b) pontjának i) alpontja szerinti családi ellátásokat ez a tagállam kell, hogy fizesse, függetlenül attól, hogy ennek az államnak a jogszabályai kit határoznak meg ezen ellátások közvetlen kedvezményezettjeként. Ilyen esetben a foglalkoztatás helye szerinti tagállam felfüggeszti a családi ellátások fizetését a lakóhely szerinti tagállam jogszabályaiban előírt családi ellátások összege erejéig.

(¹) HL C 850., 2004. 04. 03.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. június 2.

a C-15/04. sz. (a Bundesvergabeamt előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Koppensteiner GmbH kontra Bundesimmobiliengesellschaft mbH ügyben (¹)

(Közbeszerzési szerződések – 89/665/EGK irányelv – Közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás – Az ajánlati felhívás visszavonásáról szóló határozat az ajánlatok felbontását követően – Bírósági felülvizsgálat – Terjedelem – A hatékony érvényesülés elve)

(2005/C 182/26)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-15/04. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesvergabeamt (Ausztria) a Bíróságnál 2004. január 19-én nyilvántartásba vett 2004. január 12-i végzésével az előtte a **Koppensteiner GmbH** és a **Bundesimmobilienge-**

sellschaft mbH között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (előadó), P. Küris és G. Arestis bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2005. június 2-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A hatáskörrel rendelkező bíróság nem alkalmazhatja azokat a nemzeti szabályokat, amelyek megakadályozzák a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelvvel módosított, az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (1) bekezdéséből és 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjából eredő kötelezettség teljesítését.

(¹) HL C 85., 2004.4.3.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2005. május 26.

a C-43/04. sz. (a Bundesfinanzhof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Finanzamt kontra Stadt Sundern (¹) ügyben

(Hatodik HÉA-irányelv – 25. cikk – Mezőgazdasági termelőkre alkalmazandó közös átalányadózási rendszer – Vadászterületek bérbeadása önkormányzati erdészeti vállalkozás keretében – Mezőgazdasági szolgáltatások fogalma)

(2005/C 182/27)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-43/04. sz. ügyben, az EK 234. cikk alapján előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesfinanzhof (Németország) a Bírósághoz 2004. február 4-én érkezett 2003. november 27-i határozatával terjesztett elő az előtte a **Finanzamt Arnsberg** és a **Stadt Sundern** között folyamatban lévő eljárásban, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas (előadó) tanácselnök, A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský és A. Ó Caoimh bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2005. május 26-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő: